

af de andre skønne Kunster i denne Henseende have indtaget en betydningsfuld Plads; men det er viensynligt, at en Kristis forestaaer i denne Henseende. Thi Spørgsmaalet er, om Videnskab og Kunst kunne gjøre Regning paa, at Folket fremtidigt vil yde den Opmuntring og Understøttelse, som hidtil har kunnet ydes af Kongerne, saalænge den kongelige Kasse var Gæet med Statens, og som ofte er blevet ydet med rund og gavmild Haand. Men Rigsdagen kan her ikke stille sig udenfor. Der som ved herhvidhørende Leiligheder den Betragtning bliver dragen frem og skulde blive brugt til at slaae enhver anden Betragtning til Jorden, at Danmark ikke blot er et lidet, ikke blot et haardt hjemsogt og betyngt Land, men at det ogsaa er et fattigt Land (Saa!), at vi skulle indrette os paa Fattigfolks Vis, at vi skulle anlægge den knappest Nødtørftigheds-Maalestof, slaae Streg over Alt, hvad der ikke bringer Penges Rente, men kun tjener til at frædle og smykke Livet, da vilde det, mine Herrer! være et Mirakel, om Danmark i Fremtiden beholdt Digtere eller Kunstnere; der vilde da brede sig en trykkende Kummerligheds-Atmosfære over det hele Land, som Muser og Skønhedsgudinder vilde flye. Gjøre vi derimod det gjældende som Sandt, hvad dog visse er Sandheden, at Danmark vel er et lille, vel er et haardt hjemsogt og betyngt Land, men at det tillige er et af Gud rigeligt velsignet Land som faa, hvis Velstand hviler paa den naturlige og sikreste Grundvold, et Land, som ikke blot har det Nødtørftige, men ogsaa, naar det bliver ligesaa vel bestyret som det bliver tappert forsvaret, vil have det Tilstrækkelige til at vedligeholde Alt, hvad Godt, Stort og Skønt der er kommet til os, da vil Virkningen ikke udeblive til alle Sider; da skal det vise sig, at det ikke blot har været Kongens Gavn og Gave, der bragte Videnskab og Kunst til at blomstre i Danmark, men at Videnskab og Kunst har sin naturlige Jordbund og Hjemstavn iblandt os.

Tesperen: Hvad angaaer det Forslag, der er stillet under Nr. 18, skal jeg bemærke, at den første Post rigtignok kun er en Sum af 200 Rbd., men at man dog maa lægge Mærke til, at det er 200 Rbd., som ville

komme igjen det ene Aar efter det andet. Dette Forslag gaar altsaa ud paa, at den danske Statskasse i Fremtiden skal overtage en Udgift af 200 Rbd. for Færøerne til en Post, som vi her i Landet henseer til Communaludgifter. De Forretninger, som Systslemændene paa Færøerne have for Staten, lønnes med Procenter, og det Tillæg, her skal gives, er altsaa for de Bestillinger, som ganske svare til vore Sognefogeders. Naar nu dertil kommer, at den ærede Indenrigsminister idag har udtalt, at der aldeles ikke foreligger nogen Plan til, hvorledes disse 200 Rbd. skulle fordeles, saa vil jeg, for at bruge et yndet Udtryk, ligesom kalde det ubetiemeligt, om vi noterede en Sum, om hvilken vi hverken vide, hvortil eller til hvem den skal anvendes. De Herrer Forslagsstillere have væsentligt støttet deres Forslag paa, at der er en Inconseqvent i at bevilge 900 Rbd., medens man nægter de under Nr. 18 omhandlede 800 Rbd., naagtet Forsamlingen ligesaaletid kan have en Mening om, om de 900 Rbd. ere fornødne, som om de 800 Rbd. Jeg maa bemærke, at Conseqventsen i deres eget Forslag kan opnaaes, naar de blot lade det principale falde og fastholde det subsidiaire, og, hvis jeg ikke feiler, vil dette ligesaa meget stemme med de ærede Forslagsstilleres Dnsse som at gaæ ind paa det principale. For det subsidiaire Forslag skal jeg med al Fornøielse stemme, da jeg heller ikke nu har seet eller hørt Nogetsomhelst om Nødvendigheden af denne Udgift.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot tillade mig at fremsøre et Par Ord i Anledning af nogle Dittringer, som saaldt fra et æret Medlem af Udvalget, der forøvrigt understøttede det af mig stillede Forslag. Ved at gjøre dette, benægtede han Rigtigheden af, hvad jeg havde citeret, at „der var en Modsætning mellem Forsvæsenets og Landskabsgartneriets Formaal. Det lader sig imidlertid ikke benægte, idet Forsvæsenets Hovedformaal er at tilvejebringe den størst mulige Indtægt af Træerne, og altsaa ligesom har et pecuniært Udbytte, Nyttien, til Formaal, medens derimod Landskabsgartneriets Formaal er at realisere Skønhedsideen, og der er dog i Virkeligheden en Modsætning mellem det pecuniære Udbytte af